

Understanding the Biological Experience of Twelfth Grade Male Students in the Days of the Covid-19 Epidemic (A Phenomenological Approach)

Mohammad Bostaki¹, Ahmad Mahmoudi^{2*}, Sahar Pirjamadi³

1. Master of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, University of Allameh Tabataba'i, Tehran, Iran.
2. Assistant Professor, Department of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran.
3. Ph.D of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, University of Allameh Tabataba'i, Tehran, Iran.

❖ **Corresponding Author Email:** ah.mahmoudi@ut.ac.ir

Research Paper

Abstract

Receive: 2021/11/19
Accept: 2022/04/17
Published: 2023/02/14

Keywords:

Lived Experience, Students, Physical Education Field, Lifestyle, Covid-19.

Article Cite:

Bostaki M, Mahmoudi A, Pirjamadi S. (2022). Understanding the Biological Experience of Twelfth Grade Male Students in the Days of the Covid-19 Epidemic (A Phenomenological Approach), Association of Sociology of Education. 8(2): 209-220.

Purpose: With the spread of the Covid-19 virus, a new way of life was formed with the requirement of general quarantine and forced the students of physical education who were very active and active to stay at home. The aim of the current research was to understand the lived experience of twelfth grade male students of physical education during the Covid-19 pandemic.

Methodology: The current research was applied in terms of purpose and with an inductive research approach and phenomenological strategy. The statistical population of the research was all experts in the field of education and twelfth grade male students of physical education in Tehran in the academic year of 2020-21. For this purpose, in-depth and semi-structured interviews were conducted with 22 experts and students according to the principle of theoretical saturation. To ensure the validity of things such as the accurate selection of samples, the simultaneous collection and analysis of data and coherence in the methodology by the researcher, compliance and reliability were obtained using the recoding method of 82% In order to analyze the research data, the method of open, axial, and selective coding was used using MAXQDA version 2020 software.

Findings: In the current research, there are 64 indicators in the form of five categories, including economic factors (household economic conditions and clubs), lifestyle changes (health recommendations, home quarantine experience, sports restrictions, knowledge enhancement and free time), preparation Physical and competitive (physical and competitive conditions), psychological (thought obsessions, mood swings) and media and virtual space factors (changes in the conditions of media contact, virtual education and happy program) were identified.

Conclusion: The results of the current research emphasize the need to pay attention to the economic conditions of the household, health recommendations, increasing sports knowledge, maintaining physical conditions, psychological control and virtual training of sports during the epidemic. In this context, developing a strategic plan for physical activity at home, providing health recommendations, virtual education, new technologies and existing software in the field of exercise during the covid-19 epidemic by the authorities in order to prevent physical inactivity, It is recommended to motivate the students and encourage them to study.

<https://doi.org/10.22034/ijes.2021.541983.1184>

<https://dorl.net/dor/20.1001.1.23221445.1401.15.1.1.0>

Creative Commons: CC BY 4.0

انجمن جامعه‌شناسی آموزش و پرورش ایران

درک تجربه زیسته دانش‌آموزان پسر پایه دوازدهم رشته تربیت بدنی در ایام همه‌گیری کووید-۱۹

(یک رویکرد پدیدارشناسانه)

محمد بستاکي^۱، احمد محمودی^{۲*}، سحر پیرجمادی^۳

۱. کارشناس ارشد مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران
۲. استادیار گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران
۳. دکتری تخصصی مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

✦ ایمیل نویسنده مسئول: ah.mahmoudi@ut.ac.ir

چکیده	مقاله تحقیقاتی
<p>هدف: با شیوع ویروس کوید-۱۹ شیوه جدید زندگی با الزام به قرنطینه عمومی شکل گرفت و دانش‌آموزان رشته تربیت بدنی که فعالیت و تحرک زیادی داشتند را مجبور به خانه‌نشینی کرد. هدف پژوهش حاضر درک تجربه زیسته دانش‌آموزان پسر پایه دوازدهم رشته تربیت بدنی در ایام همه‌گیری کووید-۱۹ بود.</p> <p>روش‌شناسی: پژوهش حاضر از حیث هدف کاربردی و با رویکرد پژوهشی استقرایی و راهبرد پدیدارشناسانه بود. جامعه آماری پژوهش کلیه صاحب‌نظران حوزه آموزش و پرورش و دانش‌آموزان پسر پایه دوازدهم رشته تربیت بدنی شهر تهران در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ بودند. بدین‌منظور طبق اصل اشباع نظری با ۲۲ نفر از صاحب‌نظران و دانش‌آموزان به‌صورت هدف‌مند، مصاحبه‌های عمیق و نیمه‌ساختارمند انجام شد. برای اطمینان از روایی مواردی نظیر انتخاب دقیق نمونه‌ها، جمع‌آوری و تحلیل همزمان داده‌ها و انسجام در روش‌شناسی از طرف پژوهشگر رعایت و پایایی با استفاده از روش کدگذاری مجدد ۸۲٪ به‌دست آمد. جهت تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش نیز از روش کدگذاری‌های باز، محوری، انتخابی و با استفاده از نرم‌افزار MAXQDA نسخه ۲۰۲۰ بهره‌برده شد.</p> <p>یافته‌ها: در پژوهش حاضر تعداد ۶۴ شاخص در قالب پنج مقوله شامل عوامل اقتصادی (شرایط اقتصادی خانوار و باشگاه‌ها)، تغییر سبک زندگی (توصیه‌های بهداشتی، تجربه قرنطینه خانگی، محدودیت‌های ورزشی، دانش‌افزایی و اوقات فراغت)، آمادگی جسمانی و رقابتی (شرایط بدنی و رقابتی)، روان‌شناختی (وسواس‌های فکری، نوسانات خلقی) و عوامل رسانه‌ای و فضای مجازی (تغییر شرایط برخورد رسانه، آموزش مجازی و برنامه شاد) شناسایی شد.</p> <p>بحث و نتیجه‌گیری: نتایج پژوهش حاضر بر لزوم توجه به شرایط اقتصادی خانوار، توصیه‌های بهداشتی، دانش‌افزایی ورزشی، حفظ شرایط جسمانی، کنترل روان‌شناختی و آموزش مجازی ورزش در ایام همه‌گیری تأکید دارد. در این زمینه تدوین برنامه راهبردی فعالیت بدنی در منزل، ارائه توصیه‌های بهداشتی، آموزش مجازی، فناوری‌های نوین و نرم‌افزارهای موجود در امر ورزش در ایام همه‌گیری کووید-۱۹ توسط مسئولین به‌منظور جلوگیری از بی‌تحرکی جسمی، بی‌انگیزگی روحی و واماندگی از تحصیل دانش‌آموزان پیشنهاد می‌شود.</p>	<p>دریافت: ۱۴۰۰/۰۸/۲۸</p> <p>پذیرش: ۱۴۰۱/۰۱/۲۸</p> <p>انتشار: ۱۴۰۱/۱۱/۲۵</p> <p>واژگان کلیدی: تجربه زیسته، دانش‌آموزان، رشته تربیت بدنی، سبک زندگی، کووید-۱۹.</p> <p>استناد مقاله: بستاکی م، محمودی ا، پیرجمادی س. (۱۴۰۱). درک تجربه زیسته دانش‌آموزان پسر پایه دوازدهم رشته تربیت بدنی در ایام همه‌گیری کووید-۱۹ (یک رویکرد پدیدارشناسانه). انجمن جامعه‌شناسی آموزش و پرورش ایران. ۸(۲): ۲۰۹-۲۲۰.</p>

<https://doi.org/10.22034/ijes.2021.541983.1184>

<https://dorl.net/dor/20.1001.1.23221445.1401.15.1.1.0>

Creative Commons: CC BY 4.0

مقدمه

کرونا ویروس بیماری نوپدید است که همه کشورهای جهان را در نوردیده و زیست روزمره‌ی مردمان کره خاکی را با تغییرات عمده‌ای روبه‌رو کرده است (Yalsharzeh & Monsefi, 2021). از اواخر دسامبر سال ۲۰۱۹ شیوع یک بیماری تنفسی به نام کرونا ویروس^۱ جدید یا کووید-۱۹ در شهر ووهان^۲ چین گزارش شد که بر گستره عظیمی از کشور جهان تأثیر گذاشته است. به‌طور کلی، ویروس کووید-۱۹ یک بیماری تنفسی است که قدرت کشندگی زیادی ندارد، اما قدرت شیوع آن باعث نگرانی‌های جهانی شده است (Xu & et al, 2020). شاید بتوان یکی از مهم‌ترین عواقب شیوع و همه‌گیری ویروس‌ها را ایجاد نگرانی و اضطراب دانش‌آموزان در سرتاسر جهان بیان کرد. این امر نگرانی‌هایی جدی برای شهروندان در همه کشورها حتی در جوامع بدون شیوع ویروس کرونا ایجاد کرده است (Saadati & et al, 2020). هنگامی که استادیوم‌های بزرگ، حقوق تلویزیون، اسپانسرها، ورزش‌های حرفه‌ای در هر نقطه از جهان را بررسی نماییم، شاهد تأثیرات متفاوت ویروس کرونا خواهیم بود و این تأثیر در میزان درآمد مشهودتر می‌شود. هنوز مشخص نیست ویروس کرونا چه تأثیرات طولانی‌مدتی بر سایر عوامل از جمله درگیری هواداران، مشارکت ورزشی، اشتغال در صنعت ورزشی و رفاه کارمندان و ورزشکاران خواهد داشت (Cohen & et al, 2020). تعویق یک‌ساله المپیک توکیو و یورو ۲۰۲۰ تنها بخشی از تأثیر این ویروس کوچک بر دنیای ورزش است؛ تعویقی که سبب شده برگزارکنندگان این بازی‌ها با ضررهای مالی سنگینی مواجه شوند (Heydari & et al, 2020).

از طرفی تربیت‌بدنی یک فرآیند آموزشی است که در آن فعالیت‌های بدنی به‌عنوان راهی برای کسب مهارت، آمادگی، دانش و نگرش مثبت به‌منظور دستیابی به رشد مطلوب، سلامت عمومی و به حداکثر رساندن فرصت‌های فعالیت بدنی استفاده می‌شود (Casey & MacPhail, 2018). در روزهای شیوع ویروس کرونا، که امکان برگزاری حضوری کلاس‌ها در مدارس و دانشگاه‌ها وجود ندارد، تصمیم برای برگزاری دوره‌های عملی به‌ویژه تربیت‌بدنی نیز یکی از دغدغه‌های اصلی مدیران مدارس و دانشگاه‌ها است. زیرا امکان انجام درس‌های عملی و ارزیابی آن‌ها به‌صورت آنلاین وجود ندارد. علاوه بر این دانش‌آموزان و دانشجویانی که به اینترنت دسترسی ندارند، هنگام شرکت در فرآیند ارزیابی از ضعف آشکاری رنج می‌برند که این امر بر معدل آن‌ها تأثیر منفی می‌گذارد (Asadollahi & et al, 2020). در این راستا یکی از مهم‌ترین اقداماتی که قبل از وقوع و حتی مدتی پس از وقوع هر بحران قابل انجام است، توانمندسازی است. اجزای متشکله توانمندی یک سازمان را مهارت‌ها، تکنولوژی‌ها، تسهیلات، تجهیزات، منابع و دانش مشترک تشکیل می‌دهند. توانمندسازی می‌بایست با امکانات و مقدرات موجود مطابقت داشته باشد و بر اساس اولویت‌های تعریف‌شده صورت پذیرد (Granasen & et al, 2018). باید توجه داشت که مدیریت بحران در آموزش و پرورش نیز مدیریتی است که درصدد پیشگیری، مداخله، مقابله با بحران برمی‌آید؛ که ضمن هماهنگی و یکپارچه کردن، در صورت بروز، درصدد رفع بحران و نجات دانش‌آموزان و از بین بردن اثرات سوء عوامل بحران‌زا می‌باشد. هم‌جهت با این موضوع و با توجه به ابعاد مختلف بحران اپیدمی کرونا، آموزش و پرورش نیاز به آمادگی و مشارکت همه‌جانبه ذینفعان دارد که این امر مشارکت و همکاری سایر نهادها و وزارت خانه‌ها، صداوسیما و سازمان‌های مردم‌نهاد و خصوصی را می‌طلبد (Hamidi & Najafi Jouybari, 2020).

Khodabakhshi-koolae (2020) بیان می‌کند که شرکت‌کنندگان در پژوهش به‌دلیل شیوع ویروس کرونا، تجربه زندگی در قرنطینه خانگی بسیار منحصر به فردی داشتند. چهار مضمون اصلی در این پژوهش شامل؛ رشد احساسات منفی، سردرگمی و بدبینی، رشد وسواس‌های فکری- عملی پیرامون بدن و شستشو، دغدغه‌های فکری پیرامون به خطر افتادن سلامت خانواده، دغدغه‌های اقتصادی و ترس از فردای خلاصی کرونا به‌دست آمدند. Norouzi Seyed Hossini (2020) در پژوهش خود با عنوان "درک تجربه زیستی ورزشکاران حرفه‌ای ایرانی در طول همه‌گیری کووید-۱۹"، پنج دسته معانی شامل درهم‌ریختگی خلیات و عادات شخصی، تغییر سبک زندگی، بازنگری شیوه طی کردن مسیر شغلی، فرصت‌یابی برای کنشگری و بازتعریف کارکرد اجتماعی و اقتصادی را برای تجربه زیستی ورزشکاران حرفه‌ای ایرانی را شناسایی کردند. نتایج پژوهش Mohr & et al (2020) نیز حاکی از آن است که؛ ممکن است تمرین نکردن یا اتمام قرارداد یا حتی ابتلا به بیماری کووید-۱۹، باعث کناره‌گیری ورزشکاران از ورزش شود. حذف هواداران می‌تواند آسیب‌های جبران‌ناپذیری را به ورزش و باشگاه وارد کند. به‌علاوه یافته‌های Csató (2021) نشان داد یکی از تأثیرات غیرمستقیم شیوع کرونا به‌غیر از تأثیرات اقتصادی منتج از تعطیلی باشگاه‌های ورزشی و حتی کمپ‌ها، بوستان‌ها و فضاهای ورزشی روبا، کاهش تحرک عموم جامعه است، که بی‌شک در همین مدت، اضافه‌وزن و چاقی پیامدی مشهود است و در ماه‌های آینده نیز شدت خواهد گرفت و به سبب همین افزایش بی‌تحرکی و اضافه‌وزن، رشد بیماری‌های قلبی و عروقی و دیابت و ناهنجاری‌های ساختار قامتی و... دور از انتظار نیست.

¹. Coronaviruses

². Wuhan

Ravalli & Musumeci (2020) با بررسی مزایای فیزیولوژیکی تمرینات خانگی در طول همه‌گیری کرونا بیان کردند که قرنطینه و در خانه ماندن موجب بی‌حرکی افراد می‌شود و تأثیرات منفی آن ممکن است حتی بیشتر از تأثیرات منفی کرونا باشد؛ از این رو سازمان‌های ورزشی موظف‌اند راهکارهایی را برای توسعه ورزش در خانه ارائه دهند. به‌طور کلی پژوهش‌های انجام‌گرفته در خصوص ویروس کرونا را می‌توان به دو بخش تقسیم کرد: بخش اول پژوهش‌های همه‌گیرشناسی است که به‌منظور شناخت الگوی شیوع ویروس و پیش‌بینی روند آینده آن تحت فروض مختلف، اقدامات مداخله‌ای و برآورد تبعات شیوع بر وضعیت سلامت جامعه صورت گرفت. بخش دوم نیز پژوهش‌هایی است که در راستای برآورد آثار شیوع بر جوامع مختلف صورت گرفته است. همچنین بیشتر پژوهش‌های صورت گرفته بر روی ضررهای مالی ناشی از ویروس کرونا تمرکز کرده‌اند، درحالی‌که ضررهای دیگری مانند ضربه‌های روحی و روانی، اجتماعی و سیاسی چندان مورد توجه قرار نگرفته است.

در یک نتیجه‌گیری کلی، باید اظهار داشت که مطالعات اندکی بر بیماری ویروسی کووید-۱۹ به‌ویژه در جامعه دانش‌آموزان صورت گرفته است و همه‌گیری ویروس کرونا باعث ایجاد درگیری و اختلال در تمام بخش‌های آموزشی، پژوهشی و تحقیقاتی گردید و از سوی دیگر این اختلالات منجر به شکل‌گیری مجموعه‌ای از روش‌ها و خلاقیت‌های جدید گشته است؛ اما با این شرایط می‌توان اذعان کرد که اثربخشی آن بسیار کمتر از قبل بود و اگرچه سعی شد به بهترین نحو با آن برخورد شود، اما محدودیت‌های جدی نیز ایجاد کرد. شواهد نشان می‌دهد؛ زمانی که دانش‌آموزان از مدرسه فاصله می‌گیرند از نظر جسمی فعالیت کمتری انجام می‌دهند که منجر به افزایش وزن و از بین رفتن آمادگی قلبی-تنفسی می‌شود. همچنین به‌دلیل دوره طولانی قرنطینه ترس از ابتلا به عفونت کرونا، خستگی و ناامیدی، اطلاعات ناکافی در رابطه با این بیماری، عدم وجود ارتباط با همکلاسی‌ها، دوستان و معلم‌ها و نداشتن فضای شخصی در خانه اثرات روان‌شناختی مثل اضطراب، افسردگی و حملات هول (پانیک^۳) ایجاد می‌شوند. در این بین نقش آموزش و پرورش به‌ویژه در شرایط بحرانی بسیار حیاتی به‌نظر می‌رسد. بنابراین شرایط فعلی و همه‌گیری نباید به حال خود رها شود تا آثار منفی آن غلبه و رشد و پیشرفت را متوقف سازد. نتایج پژوهش حاضر علاوه بر دانش‌آموزان تربیت‌بدنی برای دانش‌آموزان دیگر و ورزشکاران نیز سودمند بوده و به شناسایی تخصصی تجربه زیستی افراد مربوط پرداخته که می‌توان با برنامه‌ریزی و استفاده از شیوه‌های نوین جهت بهبود و مدیریت آن تلاش کرد. لذا در پژوهش حاضر، پژوهشگران به دنبال پاسخ به این سؤال هستند که: مهم‌ترین تجارب زیسته دانش‌آموزان پسر پایه دوازدهم رشته تربیت‌بدنی در ایام همه‌گیری کووید-۱۹ کدامند؟

روش شناسی

پژوهش حاضر کیفی و از منظر پدیدارشناسانه و از حیث هدف کاربردی بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانش‌آموزان پسر پایه دوازدهم رشته تربیت‌بدنی و کلیه صاحب نظران این حوزه در آموزش و پرورش (مدیران، معلمان ورزش، سرپرستان هنرستان‌های تربیت‌بدنی) شهر تهران در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ بودند ($N=572$)؛ که همه مصاحبه‌شوندگان پژوهش در زمینه اجرایی، پژوهشی و علمی از تخصص لازم و مرتبط با مطالعه پژوهش برخوردار بودند. بدین‌منظور طبق اصل اشباع نظری با ۲۲ نفر از صاحب‌نظران و دانش‌آموزان به‌صورت هدف‌مند، مصاحبه‌های عمیق و نیمه‌ساختارمند انجام شد.

برای اطمینان از روایی و پایایی پژوهش کیفی مواردی نظیر انتخاب دقیق نمونه‌ها، جمع‌آوری و تحلیل همزمان داده‌ها و انسجام در روش شناسی پژوهش از طرف پژوهشگر رعایت شد. همچنین با استفاده از روش کدگذاری مجدد^۴، از بین مصاحبه‌های انجام شده، به‌صورت تصادفی ۲۰ درصد مصاحبه‌ها که شامل ۴ مصاحبه بود؛ انتخاب شد و هر کدام از آنها دو بار در یک فاصله زمانی ۳۰ روزه (یک ماه) توسط پژوهشگر دیگر از گروه پژوهش شناسه‌گذاری شدند. در این راستا، استملر^۵ (۲۰۰۰) در پژوهش خود میزان پایایی بیشتر از ۶۰ درصد را مورد تأیید و قابل قبول تبیین کرد (Stemler, 2000). نتایج حاصل از کدگذاری مجدد (شناسه‌گذاری دوباره) در جدول ۱ درج شده است

جدول ۱. محاسبه پایایی مصاحبه‌ها به روش کدگذاری مجدد (شناسه‌گذاری دوباره)

ردیف	عنوان مصاحبه	تعداد کل کدها	تعداد توافقات	پایایی (درصد)
۱	P ₁	۱۷	۱۴	۸۳%

^۳. Panic

^۵. Re-coding

^۵. Stemler

۸۵%	۱۶	۱۹	P ₉	۲
۸۲%	۱۸	۲۲	P ₁₇	۳
۷۹%	۱۱	۱۴	P ₇	۴
۸۲%	۵۹	۷۲	کل	

همانطور که در جدول ۱ مشاهده می‌شود تعداد کل کدها در دو فاصله زمانی ۳۰ روزه برابر ۷۲، تعداد کل توافقات بین کدها در این دو زمان برابر ۵۹ بود. پایایی کدگذاری مجدد (شناسه‌گذاری دوباره) مصاحبه‌های انجام شده در این پژوهش با استفاده از فرمول اسکات، برابر ۸۲ درصد است. لذا قابلیت پایایی شناسه‌گذاری‌ها مورد تأیید و قابل قبول است. در نهایت پس از اخذ مصاحبه‌ها، با استفاده از روش کدگذاری‌های باز^۶ (مؤلفه یا نشان)، محوری^۷ (زیرمجموعه‌ها) و انتخابی^۸ (عوامل اصلی)، شاخص‌ها، مؤلفه‌ها و مقوله‌های تجربه زیسته دانش‌آموزان تربیت‌بدنی در ایام همه‌گیری کووید-۱۹ با استفاده از نرم‌افزار کیفی مکس کیودی‌ای پرو^۹ شناسه‌گذاری و دسته‌بندی شدند و خروجی به‌وسیله نمودار درختی به نمایش درآمده است.

یافته‌ها

جدول ۲ جزئیات نمونه آماری مشارکت‌کنندگان و گستره، تعداد و تنوع افراد مصاحبه شده را نشان می‌دهد.

جدول ۲. توصیف ویژگی‌های جمعیت‌شناختی نمونه‌های پژوهش

متغیر	موقعیت، رشته تحصیلی، سابقه علمی و عملی	تعداد	درصد
موقعیت شغلی و اجتماعی	مدیران، معلمان ورزش، سرپرستان هنرستان‌های تربیت‌بدنی	۴	۱۸/۱۸
	دانش‌آموزان پایه دوازدهم هنرستان‌های رشته تربیت‌بدنی	۱۸	۸۱/۸۱
سابقه علمی در حوزه پژوهش	بله	۲۱	۹۵/۴۵
	خیر	۱	۴/۵۴
سابقه عملی در حوزه پژوهش	بله	۲۰	۹۰/۹۰
	خیر	۲	۹/۰۹
رشته تحصیلی	تربیت بدنی	۲۰	۹۰/۹۰
	غیر تربیت بدنی	۲	۹/۰۹
سابقه شغلی	مدیران، معلمان ورزش، سرپرستان هنرستان‌های	۲۱-۲۱ سال	۴/۵۴
	تربیت‌بدنی	۲۱-۲۵ سال	۱۳/۶۳
	دانش‌آموزان پایه دوازدهم هنرستان‌های رشته تربیت‌بدنی	-	-

جدول ۳. شاخص‌ها، مؤلفه‌ها و مقوله‌های درک تجربه زیسته دانش‌آموزان پسر پایه دوازدهم رشته تربیت‌بدنی در ایام همه‌گیری کووید-۱۹

مقوله	مؤلفه	شاخص
عوامل اقتصادی	شرایط اقتصادی باشگاه‌ها	کاهش دستمزدها
		تأخیر یا عدم پرداخت مطالبات ورزشکاران
		کاهش تمایل باشگاه‌ها به جذب ورزشکاران
		کاهش استعدادیابی باشگاه‌ها
شرایط اقتصادی خانوار	عوامل اقتصادی خانوار	بالاتکلیفی عقد قراردادهای جدید و تمدید قراردادهای قبل
		تورم و افزایش هزینه‌های زندگی
		افزایش هزینه‌های مربوط به تمرین و رقابت
		لزوم کارکردن جهت کمک به تأمین مخارج خانواده
		توجه خانواده به زمینه‌های کاری و تحصیلی دیگر غیر از ورزش برای آینده کاری

⁶. Open coding

⁷. Axial coding

⁸. Selective coding

⁹. MAXQDA Analytics Pro

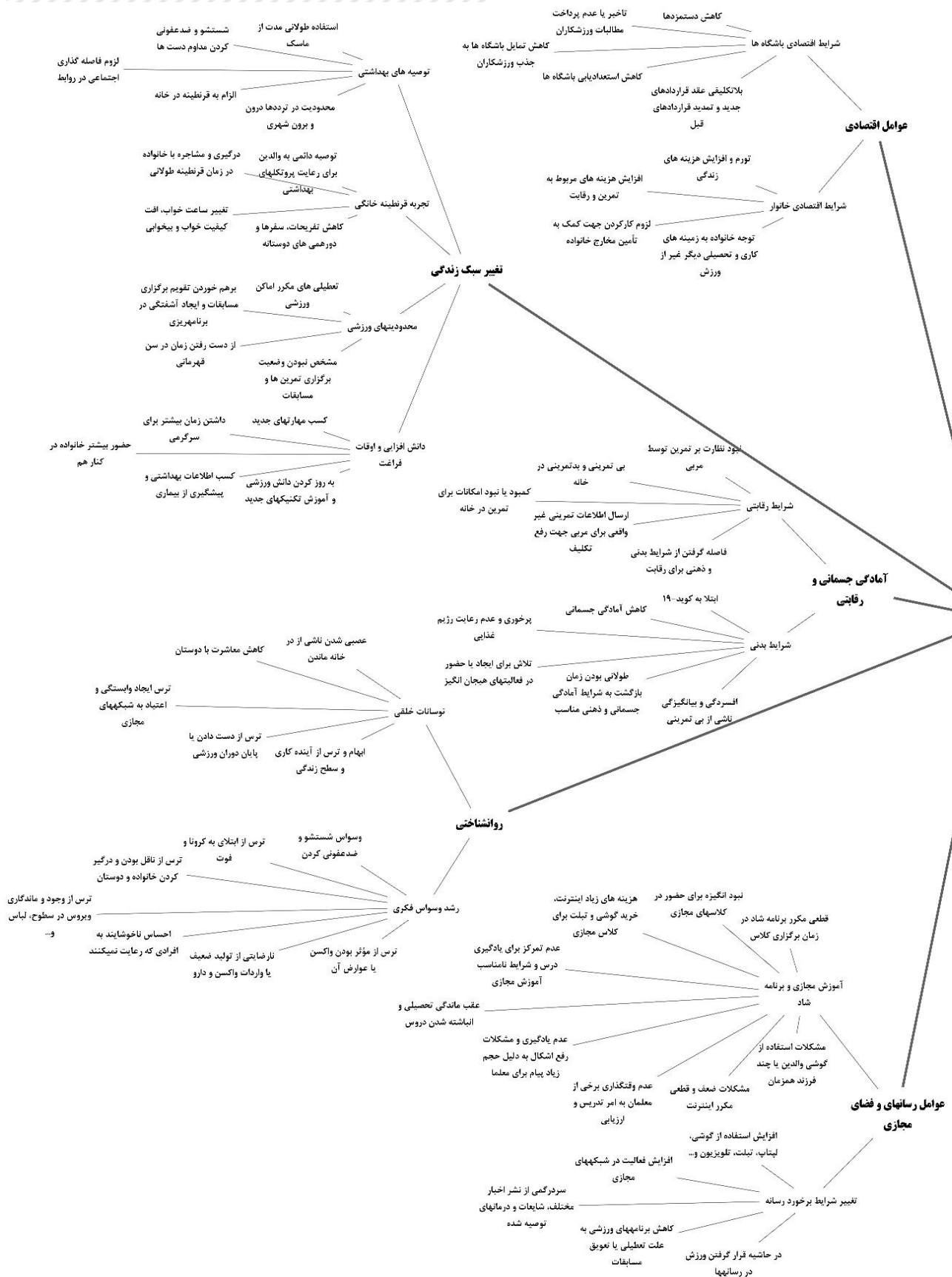
مقوله	مؤلفه	شاخص
تغییر سبک زندگی	توصیه‌های بهداشتی	استفاده طولانی‌مدت از ماسک
		شستشو و ضدعفونی کردن مداوم دست‌ها
		لزوم فاصله‌گذاری اجتماعی در روابط
		الزام به قرنطینه در خانه
تغییر سبک زندگی	تجربه قرنطینه خانگی	محدودیت در تردها درون و برون‌شهری
		توصیه دائمی به والدین برای رعایت پروتکل‌های بهداشتی
		درگیری و مشاجره با خانواده در زمان قرنطینه طولانی
		کاهش تفریحات، سفرها و دوره‌های دوستانه
تغییر سبک زندگی	محدودیت‌های ورزشی	تغییر ساعت خواب، افت کیفیت خواب و بی‌خوابی
		تعطیلی‌های مکرر اماکن ورزشی
		مشخص نبودن وضعیت برگزاری تمرین‌ها و مسابقات
		برهم خوردن تقویم برگزاری مسابقات و ایجاد آشفتگی در برنامه‌ریزی
تغییر سبک زندگی	دانش‌افزایی و اوقات فراغت	از دست رفتن زمان در سن قهرمانی
		به‌روز کردن دانش ورزشی و آموزش تکنیک‌های جدید
		کسب اطلاعات بهداشتی و پیشگیری از بیماری
		کسب مهارت‌های جدید (آموزش زبان، رشته‌های ورزشی مختلف و...)
تغییر سبک زندگی	آمادگی جسمانی و رقابتی	داشتن زمان بیشتر برای سرگرمی (تماشای فیلم، بازی‌های رایانه‌ای و...)
		حضور بیشتر خانواده در کنار هم
		ابتلا به کووید-۱۹
		کاهش آمادگی جسمانی
تغییر سبک زندگی	شرایط بدنی	پر خوری و عدم رعایت رژیم غذایی
		افسردگی و بی‌انگیزگی ناشی از بی‌تمرینی
		تلاش برای ایجاد یا حضور در فعالیت‌های هیجان‌انگیز
		طولانی بودن زمان بازگشت به شرایط آمادگی جسمانی و ذهنی مناسب
تغییر سبک زندگی	شرایط رقابتی	نبود نظارت بر تمرین توسط مربی
		بی‌تمرینی و بدتمرینی در خانه
		کمبود یا نبود امکانات برای تمرین در خانه
		ارسال اطلاعات تمرینی غیرواقعی برای مربی جهت رفع تکلیف
تغییر سبک زندگی	رشد وسواس‌های فکری	فاصله گرفتن از شرایط بدنی و ذهنی برای رقابت
		وسواس شستشو و ضدعفونی کردن
		ترس از ابتلای به کرونا و فوت
		ترس از ناقل بودن و درگیر کردن خانواده و دوستان
تغییر سبک زندگی	روان‌شناختی	ترس از وجود و ماندگاری ویروس در سطوح، لباس و... احساس ناخوشایند به افرادی که رعایت نمی‌کنند
		نارضایتی از تولید ضعیف یا واردات واکسن و دارو
		ترس از مؤثر بودن واکسن یا عوارض آن
		عصبی شدن ناشی از در خانه ماندن برای مدت طولانی
تغییر سبک زندگی	نوسانات خلقی	کاهش معاشرت با دوستان، گفتگو، درد دل و...
		ترس از دست دادن یا پایان دوران ورزشی
		ترس ایجاد وابستگی و اعتیاد به شبکه‌های مجازی
		ابهام و ترس از آینده کاری و سطح زندگی
تغییر سبک زندگی	عوامل رسانه‌ای و فضای مجازی	افزایش استفاده از گوشی، لپ‌تاپ، تبلت، تلویزیون و...
		افزایش فعالیت در شبکه‌های مجازی
		سردرگمی از نشر اخبار مختلف، شایعات و درمان‌های توصیه‌شده
		در حاشیه قرار گرفتن ورزش در رسانه‌ها
تغییر سبک زندگی	تغییر شرایط برخورد رسانه	کاهش برنامه‌های ورزشی به علت تعطیلی یا تعویق مسابقات

مؤلفه	مؤلفه	شاخص
آموزش مجازی و برنامه‌شاد		مشکلات ضعف و قطعی مکرر اینترنت
		قطعی مکرر برنامه شاد در زمان برگزاری کلاس
		مشکلات استفاده از گوشی والدین یا چند فرزند هم‌زمان
		نبود انگیزه برای حضور در کلاس‌های مجازی
		هزینه‌های زیاد اینترنت، خرید گوشی و تبلت برای کلاس مجازی
		عدم تمرکز برای یادگیری درس و شرایط نامناسب آموزش مجازی
		عقب‌ماندگی تحصیلی و انباشته شدن دروس
		عدم یادگیری و مشکلات رفع اشکال به دلیل حجم زیاد پیام برای معلمان
	عدم وقت‌گذاری برخی از معلمان به امر تدریس و ارزیابی	

پس از انجام مصاحبه‌ها و تحلیل نظرات خبرگان، در مجموع تعداد ۶۴ شاخص شناسایی شد (جدول ۳)، که این عوامل در قالب ۱۲ مؤلفه و پنج مقوله دسته‌بندی شدند که عبارتند از عوامل اقتصادی (شرایط اقتصادی باشگاه‌ها و شرایط اقتصادی خانوار)، تغییر سبک زندگی (توصیه‌های بهداشتی، تجربه قرنطینه خانگی، محدودیت‌های ورزشی و دانش‌افزایی و اوقات فراغت)، آمادگی جسمانی و رقابتی (شرایط بدنی و شرایط رقابتی)، روان‌شناختی (رشد و سواس‌های فکری و نوسانات خلقی) و عوامل رسانه‌ای و فضای مجازی (تغییر شرایط برخورد رسانه و آموزش مجازی و برنامه شاد). در ادامه شکل ۱، نمودار درختی درک تجربه زیسته دانش‌آموزان پسر پایه دوازدهم رشته تربیت‌بدنی در ایام همه‌گیری کووید-۱۹ با استفاده از نرم‌افزار مکس کیو.دی.ای را نشان می‌دهد.

تجربه زیسته دانش‌آموزان ورزشکار پسر پایه دوازدهم از پایداری کرونا

شکل ۱. نمودار درختی درک تجربه زیسته دانش‌آموزان پسر پایه دوازدهم رشته تربیت‌بدنی در ایام همه‌گیری کووید-۱۹

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف درک تجربه زیسته دانش‌آموزان پسر پایه دوازدهم رشته تربیت‌بدنی در ایام همه‌گیری کووید-۱۹ صورت گرفت. در پژوهش حاضر تعداد ۶۴ شاخص شناسایی شد که در قالب پنج مقوله شامل عوامل اقتصادی (شرایط اقتصادی خانوار و باشگاه‌ها)، تغییر سبک زندگی (توصیه‌های بهداشتی، تجربه قرنطینه خانگی، محدودیت‌های ورزشی، دانش‌افزایی و اوقات فراغت)، آمادگی جسمانی و رقابتی (شرایط بدنی و رقابتی)، روان‌شناختی (وسواس‌های فکری، نوسانات خلقی) و عوامل رسانه‌ای و فضای مجازی (تغییر شرایط برخورد رسانه، آموزش مجازی و برنامه شاد) دسته‌بندی گردید. بر اساس نتایج حاصل از پژوهش حاضر، عامل اقتصادی دارای مقوله‌های شرایط اقتصادی باشگاه‌ها و شرایط اقتصادی خانوار است و این نتایج با نتایج پژوهش‌های (2020) Mohr & et al, (2021) Csató, (2020) Khodabakhshi-koolae و (2020) Hossini Norouzi Seyed همسو است. پژوهش (2021) Mohr & et al نشان داد تمام قرارداد یا حتی ابتلا به بیماری کووید-۱۹، ممکن است باعث کناره‌گیری ورزشکاران از ورزش شود. (2021) Mohr & et al نشان داد یکی از تأثیرات شیوع کرونا، تأثیرات اقتصادی منتج از تعطیلی باشگاه‌های ورزشی و حتی کمپ‌ها، بوستان‌ها و فضاهای ورزشی روباز است.

(2020) Khodabakhshi-koolae در پژوهش خود دغدغه‌های اقتصادی و ترس از فردای خلاصی کرونا را بیان کرده و (2020) Hossini Norouzi Seyed (2020) بازنگری شیوه طی کردن مسیر شغلی، فرصت‌یابی برای کنشگری و بازتعریف کارکرد اقتصادی را برای تجربه زیستی ورزشکاران حرفه‌ای ایرانی را بیان می‌کند. در تبیین این یافته می‌توان عنوان نمود؛ افزایش فشار اقتصادی و کاهش درآمد خانواده با توجه به افزایش تورم و هزینه‌های زندگی، همه اقشار جامعه را درگیر کرده و بسیاری از دانش‌آموزان به دلیل عدم تأمین مخارج ورزشی آن را رها کرده و برخی مجبور به کارکردن برای تأمین مخارج اولیه زندگی شدند. بسیاری از باشگاه‌ها نیز در این دوران از عقد قرارداد جدید و یا تمدید خودداری کرده و در پرداختی‌ها نیز تأخیر داشته یا ناتوانی در پرداخت را اعلام کردند. تغییر نظر دانش‌آموزان ورزشکار و خانواده‌هایشان برای ادامه روند ورزشی و نیز آینده کاری و تحصیلی غیرورزشی با توجه به شرایط اقتصادی نامناسب در زمینه‌های ورزشی و نبود توجه مسئولین از دغدغه‌های دانش‌آموزان و خانواده‌هایشان به شمار می‌آید. مؤلفه تغییر سبک زندگی نیز دارای مقوله‌های توصیه‌های بهداشتی، تجربه قرنطینه خانگی، محدودیت‌های ورزشی و دانش‌افزایی و اوقات فراغت است.

این نتایج با نتایج (2020) Hammami و (2020) Norouzi Seyed Hossini همخوانی دارد. (2020) Hammami در پژوهشی با عنوان فعالیت بدنی و بیماری کروناویروس بیان کردند که کرونا شکل کلی ورزش را تغییر داده است و با شکل‌گیری قرنطینه خانگی، خانه محیط اصلی برای انجام فعالیت ورزشی است. همچنین نتایج پژوهش (2020) Norouzi Seyed Hossini تغییر سبک زندگی و بازتعریف کارکرد اجتماعی را برای تجربه زیستی ورزشکاران حرفه‌ای ایرانی را شناسایی کردند. در این مدت لزوم رعایت نکات بهداشتی و به‌ویژه قرنطینه خانگی شرایط متفاوتی از گذشته را ایجاد کرده و در رابطه‌ها تغییر ایجاد کرده است؛ به‌گونه‌ای که دوره‌های که دورهمی‌ها و همچنین ایجاد محدودیت‌های تردد تفریحات دانش‌آموزان را مستقیم تحت تأثیر قرار داده است. از طرفی مدت‌زمان طولانی قرنطینه خانگی تغییر ساعت خواب و کیفیت آن را به دنبال داشته و باعث افزایش مشاجره‌ها بین والدین و فرزندان، والدین با یکدیگر و فرزندان با یکدیگر شده است. تعطیلی‌های مکرر اماکن ورزشی و تغییرات برنامه‌های مسابقات، آسفتگی در برنامه‌های تمرینی را به دنبال داشته و برگزاری مسابقات و به دنبال آن برگزاری تمرین را در ابهام فروبرده است که در این میان با توجه به از دست رفتن سن قهرمانی ضرری جبران‌ناپذیر وارد خواهد شد. علاوه بر نکات بیان‌شده، در این برهه وجود زمان بیشتر برای تفریح و سرگرمی و افزایش دانش ورزشی ایجادشده و دانش-آموزان فرصت بیشتری برای کسب مهارت‌های جدید و حضور بیشتر در کنار خانواده را داشتند.

همچنین یافته‌های پژوهش در مؤلفه آمادگی جسمانی و رقابتی دارای مقوله‌های شرایط بدنی و شرایط رقابتی است. این نتایج با نتایج (2020) Mohr & et al, (2021) Csató و (2020) Ravalli, Musumeci همسو است. (2020) Mohr & et al بیان می‌کند تمرین نکردن و ابتلا به کووید-۱۹ می‌تواند باعث کناره‌گیری ورزشکاران از ورزش شود. (2021) Csató نشان داد از تأثیرات غیرمستقیم شیوع کرونا کاهش تحرک عموم جامعه است و به دنبال آن اضافه‌وزن و چاقی پیامدی مشهود است و در ماه‌های آینده نیز شدت خواهد گرفت و رشد بیماری‌های قلبی و عروقی و دیابت و ناهنجاری‌های ساختار قامتی و... دور از انتظار نیست. (2020) Ravalli & Musumeci در پژوهش خود اظهار کردند که قرنطینه و در خانه ماندن موجب بی‌تحرکی افراد می‌شود و تأثیرات منفی آن ممکن است حتی بیشتر از تأثیرات منفی کرونا باشد؛ لذا سازمان‌های ورزشی موظف‌اند راهکارهایی را برای توسعه ورزش در خانه ارائه دهند. از این‌رو در طول همه‌گیری ابتلا به کووید-۱۹ در برخی از دانش‌آموزان مشکلات رژیم غذایی، بی‌تمرینی و بی‌انگیزگی‌های ناشی از بی‌تمرینی باعث کاهش آمادگی جسمانی گشته است و جهت بازگشت فرد برای رسیدن دوباره به شرایط تمرین از نظر بدنی و ذهنی نیازمند صرف زمان طولانی است. از طرفی نبود نظارت بر تمرین دانش‌آموزان و نیز بی‌تمرینی و بدتمرینی در خانه باعث کاهش آمادگی جسمانی گشته است و دانش‌آموزان برای

مربیان خود اطلاعات غیرواقعی ارسال می‌کنند. بنابراین موارد یادشده و نداشتن امکانات مناسب تمرین باعث شده تا فرد از شرایط ذهنی و بدنی برای رقابت فاصله بگیرد.

مؤلفه دیگر در نتایج پژوهش عامل روان‌شناختی بوده که دارای مقوله‌های رشد و سواس‌های فکری و نوسانات خلقی است. این نتایج با نتایج پژوهش شامل افزایش احتمال اضطراب، افسردگی، اعتیاد و سایر نگرانی‌های مربوط به سلامت روان اشاره داشته‌اند. نتایج پژوهش Khodabakhshi-koolae (2019) و Henriksen & et al (2019) همخوان است. (2019) Henriksen & et al به اثرهای روانی ناشی از کم‌تحرکی شامل افزایش احتمال اضطراب، افسردگی، اعتیاد و سایر نگرانی‌های مربوط به سلامت روان اشاره داشته‌اند. نتایج پژوهش Khodabakhshi-koolae (2020) نتایج پژوهش نشان داد که اثرات و پیامدهای روان‌شناختی زندگی در قرنطینه خانگی بسیار متفاوت، با اهمیت و ممکن است ماندگار باشد و دارای مضمون‌های اصلی است شامل: رشد احساسات منفی، سردرگمی و بدبینی، رشد و سواس‌های فکری-عملی پیرامون بدن و شستشو، دغدغه‌های فکری پیرامون به خطر افتادن سلامت خانواده و ترس از فردای خلاصی کرونا به دست آمدند. لذا ترس و احتمال درگیری خود و خانواده به ویروس کووید-۱۹ و ضعف سیستم مدیریتی در کنترل شیوع بیماری و تولید یا واردات واکسن باعث افزایش و سواس‌های فکری گشته است. همچنین طولانی شدن زمان قرنطینه خانگی و کاهش تفریحات به عصبی شدن و افزایش تنش‌های خانوادگی منجر شده و به دنبال آن ترس از پایان دوران ورزشی و آینده کاری، شرایط ابهام‌آمیزی برای دانش‌آموزان ایجاد کرده است.

از دیگر نتایج پژوهش عوامل رسانه‌ای و فضای مجازی است که دارای مقوله‌های تغییر شرایط برخورد رسانه و آموزش مجازی و برنامه شاد است. این نتایج با نتایج Asadollahi & et al (2020) و Khodabakhshi-koolae (2020) همسو است. (2020) Asadollahi & et al در نتایج پژوهش خود بیان می‌کند همه‌گیری ویروس کرونا باعث ایجاد درگیری و اختلال در تمام بخش‌های آموزشی و تحقیقاتی شد و از سوی دیگر این اختلالات منجر به شکل‌گیری مجموعه‌ای از روش‌ها و خلاقیت‌های جدید گشته است؛ اما با این شرایط می‌توان اذعان کرد که اثربخشی آن بسیار کمتر از قبل بود. نتایج پژوهش Khodabakhshi-koolae (2020) بیان می‌کند اگر قرنطینه درخواست شده هرچقدر طولانی شود، سیاست‌گذاران و تصمیم‌گیران باید به آحاد جامعه اطلاعات روشنی پیرامون بیماری و فردای آن بدهند و مدت زمان قرنطینه، نوع آن و دسترسی به امکانات را دقیقاً به افراد بگویند و از نشر اخبار کذب و درمان‌های غیرعلمی که به گمراهی افراد و درنهایت ممکن است مرگ آن‌ها تمام شود، پیشگیری کنند. در این راستا تغییر شرایط آموزشی به شکل مجازی، ایجاد محدودیت‌ها در سرگرمی و تفریحات و تعطیلی‌های مکرر باشگاه‌ها و اماکن ورزشی، دانش‌آموزان را به افزایش استفاده از گوشی، لپ‌تاپ، تبلت، تلویزیون و... مجبور کرده و به افزایش فعالیت در فضای مجازی سوق داده است. اما به دنبال این شرایط، قطعی و ضعف اینترنت و نیز مشکلات کلاس‌های مجازی به‌ویژه در زمان برگزاری آزمون‌ها، دانش‌آموزان را به دردرس انداخته و روند آموزشی را با اختلال مواجه کرده است. از سوی دیگر هزینه‌های مصرف اینترنت و خرید گوشی، تبلت، لپ‌تاپ و... دانش‌آموزان و خانواده‌ها را به دردرس انداخته و در مواردی به دلیل مسائل مالی و عدم توانایی در خرید، مشکلات استفاده از گوشی والدین یا چند فرزند هم‌زمان باهم را به همراه داشته است. همچنین نبود انگیزه و عدم تمرکز برای یادگیری درس باعث عقب‌ماندگی تحصیلی و انباشته شدن دروس گشته و از طرفی وجود نارضایتی از عدم وقت‌گذاری برخی از معلمان به امر تدریس و ارزیابی و رفع اشکال به دلیل محدودیت‌های آموزش مجازی و حجم زیاد پیام برای معلمان، شرایط جدید و سختی را ایجاد کرده است.

شایان ذکر است، غافلگیری نهادهای مربوط از جمله آموزش و پرورش و نداشتن برنامه‌ریزی و زیرساخت‌های مناسب جهت پاسخگویی به نیاز دانش‌آموزان به‌ویژه در ابتدای شروع همه‌گیری و نداشتن برنامه جهت پرکردن اوقات فراغت باعث بروز نارضایتی و بی‌انگیزگی در دانش‌آموزان گردید و این امر بعد از گذشت زمان طولانی از ابتدای همه‌گیری ویروس کووید-۱۹ هنوز به صورت مطلوبی انجام نمی‌پذیرد.

لذا با توجه به نتایج به‌دست آمده، پیشنهاد می‌شود که اقتصادی: قوانین بازدارنده جهت اعمال فشار به باشگاه‌ها برای تمدید، بستن یا فسخ قرارداد با بازیکنان در شرایط خاص وضع گردد. تغییر سبک زندگی: برنامه‌های آموزشی مناسب دانش‌آموزان در دوران کرونا جهت فراگیری مهارت‌های تخصصی همچون زبان خارجی، مهارت‌های کامپیوتر و... تدوین گردد. آمادگی جسمانی و رقابتی: برنامه‌های تفریحی-سرگرمی، مسابقات و فعالیت‌های در خانه توسط مدارس ارائه گردد. روان‌شناختی: مشاوره به دانش‌آموزان توسط مشاورین مدارس در جهت کمک به شرایط روحی و روانی و ایجاد برنامه هدفمند برای زندگی ارائه گردد. عوامل رسانه‌ای و فضای مجازی: زیرساخت‌ها و شرایط اینترنت بهبود یابد و برنامه‌هایی برای دانش‌آموزان با استفاده از جاذبه‌های صوتی و تصویری و متناسب با فضای رسانه‌ای و مجازی ارائه گردد. در این زمینه پیش‌بینی، برنامه‌ریزی مناسب جهت کنترل فعالیت جسمانی و رقابتی دانش‌آموزان، ارائه توصیه‌های بهداشتی، تدوین برنامه راهبردی فعالیت بدنی در منزل، دانش‌افزایی، شناخت و استفاده بهینه از رسانه، آموزش مجازی و فناوری‌های نوین و نرم افزارهای موجود در امر ورزش در ایام همه‌گیری کووید-۱۹ توسط مسئولین به‌منظور جلوگیری از بی‌تحرکی جسمی، بی‌انگیزگی روحی و واماندگی از تحصیل دانش‌آموزان پیشنهاد می‌شود.

در نهایت بر اساس محدودیت‌های پژوهش از قبیل جامعه آماری محدود به شهر تهران، مدنظر قرار نگرفتن شرایط فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی دانش‌آموزان، دسترسی دشوار به آزمودنی‌های پژوهش و انجام پژوهش به روش مطالعه کیفی به سایر پژوهشگران در این زمینه پیشنهاد می‌شود که در جهت اعتبار و غنای هرچه بیشتر پژوهش حاضر به بررسی متغیرهای این پژوهش به روش مطالعه کمی، مطالعه تطبیقی در کشورهای پیشرو و بررسی موانع فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی در رفتار دانش‌آموزان در ایام همه‌گیری کووید-۱۹ بپردازند.

تشکر و قدردانی

نویسندگان این اثر پژوهشی بر خود لازم می‌دانند که از همکاری و مساعدت تمامی عزیزانی که در گردآوری اطلاعات این پژوهش کمک شایان توجهی نمودند، سپاسگزاری نمایند.

References

- Aghaei M H, Ebadi A, Aliakbari F, Vafadar Z. (2020). The effectiveness of crisis management education based on inter-professional approach on military nurses' ability to confront with crisis. *Journal of Military Medicine*; 22(1): 54-63. (Persian)
- Asadollahi E, Gholami Bidkhani R, Jaghargh Mahian A, Yazdani M. (2020). *Research methods in physical education and sports*. Mashhad. Iran: Book Tak Publications, First Edition: 493. (Persian)
- Asadollahi E, Nazari Torshizi A, Heydari R, Abrishami A. (2020). Investigating the effects of covid-19 outbreak on educational and research processes in sports. *New Approaches in Sport Sciences*; 3(5): 33-46. (Persian)
- Casey A, & MacPhail A. (2018). Adopting a models-based approach to teaching physical education. *Physical Education and Sport Pedagogy*; 23(3): 294-310.
- Cava M.A, Fay K.E, Beanlands H.J, McCay E.A, Wignall R. (2005). The experience of quarantine for individuals affected by SARS in Toronto. *Public Health Nursing*; 22(5): 98-406.
- Cohen B, Robinson J, Flint J. (2020). Sports industry reels from coronavirus fallout. *The Wall Street Journal*, Updated march 29.
- Csató L. (2021). Coronavirus and sports leagues: obtaining a fair ranking when the season cannot resume. *IMA Journal of Management Mathematics*; 32(4): 547-560.
- Granasen M, Olsén M, & Oskarsson P. A. (2018). Assessing inter-organizational crisis management capability-initial results of a systematic literature review, *Command and Control studies*: 1-13.
- Hamidi M, Najafi Joybari L. (2020). The pattern of development of educational sports in education in the event of health crises: A case study of the covid pandemic 19, *Research in Educational Sports*; 8(20): 17-32. (Persian)
- Hammami A, Harrabi B, Mohr M, Krstrup P. (2020). Physical activity and coronavirus disease 2019 (COVID-19): specific recommendations for home-based physical training. *Managing Sport and Leisure*; 10: 15-22.
- Henriksen K, Schinke R. J, Moesch K, McCann S, Parham W. D, Larsen C. H, Terry P. (2019). Consensus statement on improving the mental health of high performance athletes. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*; 18(5): 553-560.
- Heydari R, Asadollahi E, Alizaiy O. (2021). Identify the effects of coronavirus outbreak on the sports industry. *Journal of Sport Management*; 12(4): 1203-1232. (Persian)
- Khodabakhshi-koolae A. (2020). Living in home quarantine: Analyzing psychological experiences of college students during covid-19 pandemic. *Journal of Military Medicine*; 22(2): 130-138. (Persian)
- Mohr M, Nassis G. P, Brito J, Randers M. B, Castagna C, Parnell D, Krstrup P. (2020). Return to elite football after the covid-19 lockdown, *Managing Sport and Leisure*: 1-9.
- Norouzi Seyed Hossini R. (2020). Understanding lived experience of Iranian professional athletes from covid-19 pandemic (A phenomenological approach). *Sport Management Studies*; 12(61): 217-240. (Persian)
- Ravalli S, Musumeci G. (2020). Coronavirus outbreak in Italy: Physiological benefits of home-based exercise during pandemic. *Journal of Functional Morphology and Kinesiology*; 5(2): 31-39.
- Saadati A. K. B, Lankarani M. H, Bagheri Lankarani K. (2020). Risk society, global vulnerability and fragile resilience: Sociological view on the coronavirus outbreak. *Shiraz E-Medical Journal*; 21(4). (Persian)
- Stemler S. (2000). An overview of content analysis. *Practical assessment, Research & Evaluation*; 7(17): 137-146.
- Xu Z, Shi L, Wang Y, Zhang J, Huang L, Zhang C, Tai Y. (2020). Pathological findings of COVID-19 associated with acute respiratory distress syndrome. *The Lancet Respiratory Medicine*; 8(4): 420-422.
- Yalsharzeh R, Monsefi R. (2021). Covid-19” or “the Chinese Virus? *Zabanpazhuhi*, 13(40): 65-87. (Persian)